

[Økonomiministeren.]

miske råd opererer med, og den er, så vidt jeg erindrer, 5 år længere end den, hr. Wilhelm regner med, også når til et forskelligt udviklingsforløb i de første 5 år.

Derfor skal man altså være meget varsom, når man giver sig til at sammenligne talstørrelser med hinanden. Det, der i denne henseende er det afgørende, er, at der i den aktuelle diskussion ingen trøst er for os at hente i disse tal, fordi udviklingsforløbet i den seneste del af perioden er mere til ugunst for Danmark, end det er, hvis man tager en lidt længere periode.

Så skal jeg ikke gentage, hvad jeg har sagt om forudsætningerne for at løse beskæftigelsesproblemet i Danmark, men man kommer ikke uden om den kendsgerning, og så kan vi jo kalde den elementær, vi kan kalde den ABC, eller hvad vi har lyst til, at hvis ikke vi med det betalingsbalanceunderskud, vi har, sørger for i løbet af en forholdsvis kort årrække at få det væk, så genvinder vi ikke den økonomiske dispositionsfrihed, som er en forudsætning for, at vi kan føre en effektiv beskæftigelsespolitik. Den kombination af valutapolitik og beskæftigelsespolitik, vi kan føre under de givne forhold, får nødvendigvis en større vægt på den del af det, der hedder valutapolitikken, og mindre på den del, der hedder beskæftigelsespolitikken. I samme udstrækning vi er uafhængige af betalingsbalanceunderskuddet, opnår vi den større økonomiske dispositionsfrihed, som gør, at vi kan lægge hovedvægten på det beskæftigelsesmæssige hensyn. Derfor er det en god, rigtig og fornuftig beskæftigelsespolitik, at man satses på at få løst vores betalingsbalanceproblem som den første forudsætning for at tage fat på beskæftigelsesproblemet.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg har på nuværende tidspunkt kun nogle få bemærkninger til enkelte ordførere.

Hr. Christophersen fastholdt sin vurdering af finanslovsforlaget tal for underskuddet og mente, at dette ville blive 3-4 mia kr. større end angivet. Jeg har allerede kommenteret hr. Christophersens tre argumenter og har ikke mere at føje hertil. Jeg skal blot sige, at selv om udviklingen skulle arte sig, som hr. Christophersen her anførte, med hensyn til prisstigninger og arbejdsløshed osv., og jeg mener som sagt, at hans vurdering ikke har hold i virkeligheden, så ville forringelsen af statsfinanserne,

når alle direkte og indirekte virkninger indregnes, ikke blive af en størrelsesorden på hverken 3 eller 4 mia kr. Jeg skal selvfølgelig ikke nægte, at der kan være en betydelig usikkerhed i vurderingen af disse mange elementer, som bestemmer statsfinansernes endelige resultat, men usikkerheden går i begge retninger, og hr. Christophersen og andre har efter min mening ikke anført overbevisende grunde for, at man kan vente et større underskud på statsfinanserne end det, der fremgår af det fremsatte forslag.

Dernæst var det jo tydeligt, at hr. Christophersen ikke brød sig om det meget enkle spørgsmål, som jeg stillede, og det kan jeg i og for sig godt forstå. I stedet for at svare stiller hr. Christophersen et modspørgsmål, nemlig: hvad vil regeringen? Svaret på det er jo ligetil: regeringen vil naturligvis det, der ligger i finanslovsforlaget. Hertil er det så, at venstre siger: ja men underskuddet er for stort. Så stiller vi det helt simple og uskyldige spørgsmål: hvordan vil venstre formindske underskuddet? Baggrunden for, at vi stiller dette spørgsmål, er, at alle konkrete forslag fra venstre, enhver konkret stillingtagen fra venstre, som vi har set fra august og til i dag, indebærer en forøgelse og ikke en formindskelse af dette underskud. Derfor synes jeg ikke, det er unaturligt at spørge, hvordan venstre vil nedbringe underskuddet. Jeg er ked af at måtte konstatere, at hr. Christophersen stadig væk ikke har besvaret dette meget simple spørgsmål.

Jeg skal gerne tjene hr. Arnfast med at bekræfte, at beskatningen af jord og fast ejendom hverken kan forøges eller formindskes, uden at såvel CD som socialdemokratiet, og i øvrigt andre partier, er enige herom.

Jeg tror, at misforståelsen fra hr. Freddy Madsens side vedrørende den regulering, som pensionisterne kan få i den, jeg tror, det var 4 års periode, som hr. Freddy Madsen taler om, skyldes, at hr. Freddy Madsen simpelt hen har sammenholdt stigningen i antallet af pensionister over de 4 år frem til 1980-81 med stigningen i de budgetterede udgifter. Men sådan kan man ikke regne det ud, for den velstandsregulering, der er tale om, er indeholdt i pris- og lønreserven. Jeg tror, at spørgsmålet hermed skulle være afklaret.

Tredje næstformand (Erlendsson):

Der er nu kun korte bemærkninger tilbage.